

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 195
din 18.05.2011**

Dosar nr.: 51/2011

Petiția nr.: 896/08.02.2011

Petent: C P

Reclamat: V Ș , D D C , C D ,
C I , C S

Obiect: atitudine discriminatorie la adresa soțului petentei, cetățean grec, în procesele pe drepturi succesoriale pe care le are petenta cu familia

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

I.1.1. C P , cu reședința în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatorilor

I.2.1. V Ș cu domiciliul de corespondență în Bd.

I.2.2. D D C cu domiciliul de corespondență în Bd.

I.2.3. C D , C I , C S , cu domiciliul de corespondență în

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Plângerea vizează atitudinea discriminatorie la adresa soțului petentei, pentru că e de naționalitate greacă, în procesele pe drepturi succesoriale pe care aceasta le are cu familia, respectiv bunica, vărul și mătușa.

2.2. Astfel, aceasta susține că avocatul rudelor sale a avut o atitudine discriminatorie, abuzivă chiar, în susținerile în fața instanțelor de judecată, în

calitate de apărător în cursul proceselor civile și penale, datorită faptului că acesta este cetățean grec. De asemenea, petenta reclamă notificările executorului judecătoresc, D D C , ce cuprind termenul de somație pentru plata cheltuielilor de judecată.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 1272 din 23.02.2011 a fost citată petenta. Prin adresa nr. 1271 din 23.02.2011 a fost citați reclamații, C D , C I , C S . Prin adresa nr. 1273 din 23.02.2011 a fost citată doamna D D C , iar prin adresa nr. 1274 din 23.02.2011 a fost citat domnul V Ș . Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 14.03.2011. La termen s-a prezentat reclamatul, domnul V Ș

3.3. Urmare petiției, astfel cum a fost formulată, în temeiul art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul a invocat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

3.4. Prin adresele înregistrate cu nr. 2049/23.03.2011, 2050/23.03.2011, 2051/23.03.2011, 2052/23.03.2011, excepția de necompetență materială motivată, a fost comunicată părților. Colegiul a pus în vedere acestora că CNCD nu are competența de a se pronunța cu privire la aspectele ce vizează susținerile apărătorului ales în cursul proceselor civile sau penale la care se face referire pe fond. CNCD în esență nu se poate substitui organelor de cercetare penală sau instanței de judecată pentru a cenzura apărările părților în conflictele de natură juridică, deduse soluționării.

3.5. De asemenea, s-a invocat din oficiu excepția de necompetență materială a CNCD în raport cu aspectele ce o privesc pe reclamata D D C (executor judecătoresc) sub aspectul actelor îndeplinite de aceasta ce pot fi supuse controlului instanțelor de judecată sub aspectul criticilor de nelegalitate ale respectivelor acte.

3.6. Colegiul Director a solicitat părților să își prezinte propriile apărări față de excepția ridicată, acordând termen la data de 15.04.2011. Părțile au transmis adresele înregistrate cu nr. 2342/04.04.2011, nr. 2519/12.04.2011 și nr. 2605/15.04.2011.

IV. Susținerile părților

4.1.1. Prin sesizarea înregistrată cu nr. 896 din 08.02.2011, petenta susține că soțul său, cetățean grec, a fost supus unor fapte de discriminare și abuz din partea avocatului, domnul V Ș , apărătorul rudelor sale, în procesele civile și penale aflate pe rolul instanțelor judecătorești și de către executorul judecătoresc, doamna D D C . Astfel, aceasta susține că domnul avocat a utilizat în mod abuziv, discriminatoriu, de drepturile unui cetățean străin față de cele ale unui cetățean român. Petenta susține că reclamatul a pledat mincinos în fața instanței, că i-a interzis să scoată anumite bunuri din țată, bunuri personale, l-a numit pe soțul acesteia hoț și a solicitat instanței de judecată respingerea acțiunii prin care petenta își revendică bunurile succesoriale.

4.1.2. De asemenea, petenta susține că reclamata, doamna D C , i-a transmis o notificare al cărui conținut este discriminatoriu, în sensul în care i s-a adus la cunoștință termenul pentru plata cheltuielilor de judecată. În acest sens, se arată că deși instanța de judecată a stabilit un termen de 2 săptămâni, executorul judecătoresc a somat-o să plătească creanțele în 5 zile.

Susținerile părții reclamate, Av. V Ș precum și a părților C D , C I , C S

5.1.1. Partea reclamată arată că petenta a formulat nenumărate acțiuni în instanță împotriva rudelor sale, vărul, mătușa și bunica acesteia, că a avut peste 15 apărători angajați pe parcursul mai multor procese, care au renunțat la apărarea sa văzând aberația cererilor sale.

5.1.2. De asemenea, reclamatul susține că, deși în pofida hotărârilor definitive și irevocabile ale instanțelor de judecată, petenta continuă a cere și în prezent partajarea averii bunicii sale materne și anularea actului de vânzare încheiat de mama sa.

5.1.3. Având în vedere cele de mai sus, reclamatul susține că toate nemulțumirile petentei sunt de natură pur juridică și ele pot fi rezolvate numai pe calea justiției.

Susținerile părții reclamate, executor judecătoresc D D C

6.1.1. Partea reclamată susține că notificarea transmisă petentei este un act a cărui comunicare s-a îndeplinit prin intermediul executorului. Prin urmare, executorul judecătoresc îndeplinește doar atribuția dată prin lege de comunicare a notificării și nu de redactare a acesteia. Notificarea este un act redactat, semnat, însoțit de notficator și acesta este doar comunicată prin intermediul organului de executare.

6.1.2. Pe cale de consecință, executorului judecătoresc nu îi incumbă conținutul notificării întrucât acesta îndeplinește numai un serviciu public de comunicare a acesteia.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile părților, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, invocată din oficiu în cauză.

6.2. Sub aspectul fondului petiției dedus soluționării, Colegiul constată că petenta invocă vătămarea drepturilor sale coroborat drepturilor soțului ei, cetățean grec, domiciliat în Grecia, în legătură cu supunerea la un tratament inegal și injust de către avocatul V. Ș , apărător ales al rudelor sale (văr primar D: C , bunica I C și mătușa sa S C), precum și de către aceștia, în procesele pe care le-a avut în fața instanțelor judecătorești. În esență, se impută caracterul discriminatoriu al susținerilor apărătorului ales, în cursul proceselor civile și/sau penale la care se face referire pe fond. Astfel, petenta arată că reclamatul, avocatul rudelor sale, a adus invinuirii mincinoase, abuzive, ilegale, calomnioase, nefondate pentru a influența instanțele în constatări favorabile clienților săi (rudele D C , I C , S C), în lăgătură cu faptul că soțul ei este cetățean grec. În subsidiar, petenta reclamă nelegalitatea actelor comunicate de executorul judecătoresc, considerând că acesta i-a transmis o notificare al cărui conținut este discriminatoriu, în sensul în care i s-a adus la cunoștință un termen nelegal pentru plata cheltuielilor de judecată (5 zile față de termenul de 2 săptămâni stabilit de instanță). Similar, este contrar prevederilor din codul de procedură civilă cu privire la urmărirea unor bunuri prin atragerea atenției asupra nesupunerii la obligația de plata și pornirea executării silite. În ultimă instanță, se reclamă atitudinea rudelor în legătură cu privarea de către un drept prevăzut de lege, anume de a folosi locuința, de a deține și beneficia de bunuri personale (acte, cărți, caiete, discuri) care au fost sechestrate la parterul imobilului, unde au schimbat iala de la ușa de acces, precum și solicitarea de impunere a interdicției de a părăsi țara, în condițiile în care se cunoaște că soțul său este bolnav, suferind un infarct miocardic.

6.3. Colegiul ia act că în sistemul Constituției României, justiția este una din garanțiile exercitării efective a drepturilor și libertăților cetățenești. Acest rol se motivează prin locul autorităților judecătorești în sistemul puterilor statale și prin funcțiile lor. Principiul liberului acces la justiție se aplică indiferent de calitatea persoanei protejate și permite accesul la justiție pentru apărarea oricărui drept sau a oricărei libertăți și a oricărui interes legitim, fără deosebire dacă acestea rezultă din Constituție sau din alte legi. De asemenea, nicio lege nu poate îngreji exercitarea acestui drept. (a se vedea Ioan Muraru, Elena Simina Tanasescu, *Drept Constituțional și instituții politice, Vol. I, Editia a IX a, Editura All Beck*). Curtea Constituțională a României a statuat că liberul acces la justiție presupune și accesul la mijloacele procedurale prin care se înlăptuiește justiția. În considerentele aceleiași decizii, s-a reținut că semnificația art.21 alin.(2) din Constituție, potrivit căruia accesul la justiție nu poate fi îngrejit prin lege, este aceea că nici o categorie sau grup

social nu se poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit. (A se vedea Decizia nr.204/2000, M.Of. nr.46/2001, CDH 2001, p.146).

6.4. În raport cu obiectul plângerii se pune întrebarea legitimă, în ce măsură C.N.C.D. poate cenzura și declanșa o procedură ce implică răspunderea contravențională corelativ modalității în care persoana protejată, indiferent de calitatea sa, se adresează justiției pentru apărarea oricărui drept și a oricărui interes legitim. Această întrebare se justifică cu atât mai mult cu cât, în raport cu fondul plângerii dedus soluționării, Colegiul este practic chemat să analizeze temeiurile de fapt și de drept ale unor acțiuni promovate în fața instanțelor de judecată, a organelor de cercetare penală ori a executorului judecătoresc.

6.5. În altă ordine de idei, atât timp cât sunt puse în discuție susținerile unui apărător ales, în prezenta speță, cele cuprinse în înscrisurile înaintate instanțelor judecătorești ori executorului judecătoresc, în legătură cu cauzele pe care le reprezintă, C.N.C.D. ar trebui să se substituie organului de cercetare penală respectiv a instanței de judecată pentru a analiza apărările și justificarea argumentelor de facto și de jure în legătură cu respectivele apărări.

6.6. Or, în susținerea plângerii sale, petenta depune la dosar Sentința penală nr. 3/R din 05.01.2010 a Tribunalului București, cererea formulată de apărător în numele clienților săi, de respingere a recursului promovat de petentă împotriva Sentinței penale nr. 3/R/2010, întâmpinarea apărătorului ales și a clienților săi în legătură cu plângerea penală a petentei adresată Judecătoriei Sector V, și notificarea formulată de apărător în numele clienților săi comunicată prin executor judecătoresc.

6.7. Așadar, obiectul plângerii adresat CNCD împotriva apărătorului ales, avocat Valentin Șerbănescu precum și a executorului judecătoresc, D D C , se confundă, pe fond cu o cerere de examinare a susținerilor făcute de avocat în exercitarea profesiei sine qua non legate de interesele clienților pe care îi reprezintă și care erau supuse cenzurii instanțelor de judecată, sub aspectul legalității și a temeiniciei. De altfel, în ceea ce privește executorul judecătoresc, critica petentei vizează aspecte de nelegalitate referitoare la termenul somației de plată, exceptarea de la urmărirea unor bunuri personale, nerespectarea unor prevederi imperative ale Codului de procedură civilă. Or, în acest caz executorului judecătoresc nu îi poate incumba conținutul notificării cât eventua procedură a comunicării notificării.

6.8. A admite că CNCD are competența rațiune materiale de a analiza aspecte alegate ca discriminatorii ce derivă din procedurile desfășurate în fața instanțelor de judecată, care se confundă cu analiza temeiurilor de fapt și drept ce ar putea împieta asupra legalității/nelegalității unor acte juridice, ar presupune, în primul rând, instituirea unei modalități complementare de control a cererilor justițiabililor, formulate în nume personal ori prin apărător ales, în fața instanțelor penale sau civile, în cursul soluționării sau ulterior soluționării acestor cereri de către respectivele instanțe judecătorești.

6.9. Având în vedere cele de mai sus, Colegiul urmează a admite excepția necompetenței materiale invocată din oficiu în raport de părțile reclamate avocat Ș V și executor judecătoresc D D C

6.10. Subsecvent, Colegiul reține că petenta invocă acte de discriminare în legătură cu faptul că părțile reclamate C D , C l , C S au privat-o de un drept prevăzut de lege, anume de a folosi locuința, de a deține și beneficia de bunuri personale (acte, cărți, caiete, discuri, pian etc.) care au fost sechestrate la parterul imobilului, unde s-a schimbat iala de la ușa de acces, precum și solicitarea de impunere a interdicției de a părăsi țara, în condițiile în care se cunoaște că soțul său este bolnav, suferind un infarct miocardic.

6.11. Or, luând act de înscrisurile depuse de petentă în susținerea acestor aspecte, Colegiul reține că între părți există litigii care au fost soluționate ori aflate pe rolul instanțelor judecătorești, între altele cu privire la situația bunurilor mobile. Acest aspect rezultă fără echivoc și din Sentința penală nr. 3/R din 05.01.2010 a Tribunalului București, cererea formulată de apărător în numele clienților săi, de respingere a recursului promovat de petentă împotriva Sentinței penale nr. 3/R/2010, întâmpinarea apărătorului ales și a clienților săi în legătură cu plângerea penală a petentei adresată Judecătoriei Sector V, și notificarea formulată de apărător în numele clienților săi comunicată prin executor judecătoresc.

6.12. Sub aspectul incidenței preverilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).

6.13. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situația discriminării indirecte, ne plasăm în câmpul de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din

discuție un raport de cauzalitate direct, însă în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis. În ceea ce privește existența acelei legăturii de cauzalitate între tratamentul diferit și criteriul interzis s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

6.14. În cauza S.Coleman v. Attridge Law, Steve Law cât și în cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryn NV, Curtea Europeană de Justiție a arătat că, potrivit principiului inversării sarcinii probei, revine reclamantului (petentului) sarcina de a stabili, în fața instanței naționale, o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări pe baza unuia dintre criteriile interzise (n.n. în cauza Coleman o discriminare pe criteriul de dizabilitate, în cauza Centrum o discriminare pe criteriu de origine rasială sau etnică). Adaptarea normelor privind sarcina probei se impune de îndată ce există o prezumție de discriminare. În cazul în care reclamantul ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe împotriva sa, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină părților din acțiunea principală, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, părătul menționat ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe unul din motivele interzise (a se vedea Curtea Europeană de Justiție, cauza S. Coleman, ECJ, C-303/06, hotărârea din 17 iulie 2008, cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryn NV, C-54/07, hotărârea din 10 iulie 2008). În mod similar, potrivit art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 republicată „Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revina sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare”.

6.15. Or, analizând susținerile părților, înscrisurile aflate la dosar, definiția discriminării cuprinsă în Art. 2 din O.G. nr. 137/2000 republicată, în opinia Colegiului, împrejurările invocate de petentă exced incidenței art. 2. Pornind de la prezumția că faptele imputate părților reclamante D C , I. C , S C vizează în mod direct situația petentei și drepturile sale subsecvente, situația dedusă soluționării exclude existența unei eventuale comparabilități (a unor persoane aflate în situații analoage sau similare), în privința cărora s-a indus un tratament diferit pe baza unui criteriu interzis ori a unui tratament aparent neutru care a produs consecințe defavorabile în legătură cu un criteriu interzis.

6.16. Împrejurarea că părțile reclamante au procedat la sechestrarea unor bunuri care aparțin petentei, nu au permis accesul în locuință sau să folosească locuința, au schimbat mecanismul de închidere-deschidere al ușii de la intrare, ori că în notificarea de îndeplinire a unor obligații de plată s-a precizat că părăsirea țării se va putea face numai în condițiile achitării integrale a debitului, reprezintă aspecte care plasează cazul în afara incidenței art. 2 din O.G. nr.

137/2000 republicată. Acest fapt este determinat, cu atât mai mult cu cât fondul plângerii, se situează într-un raport indisolubil cu o prezumtivă nerespectare a dreptului de proprietate sub aspectul posesiei, folosinței ori dispoziției. Or, astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție „O.G. nr. 137/2000 analizează fapte de discriminare care prin criteriile mai sus anunțate (n.n. art. 2 alin.1) se diferențiază de fapte care sunt de natură să producă aceleași consecințe, dar intră sub incidența altor acte normative” (A se vedea Decizia nr. 1530 din 19 martie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. invocată din oficiu în raport de apărător, Av. V Ș
2. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. invocată din oficiu, în raport de executor judecătoresc, D D C
3. Aspectele sesizate privind părțile reclamate C D , C I , C S exced prevederilor Art. 2 din O.G. nr. 137/2000 republicată;
4. Clasarea dosarului;
5. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;
6. O copie a hotărârii se va transmite părților: C. P cu reședința în V- și cu domiciliul de corespondență în Ș, D D C , cu domiciliul de corespondență în C D , C I C S , cu domiciliul de corespondență în

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan - Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

VLAȘ Claudia Sorina - Membru

Data redactării 27.05.2011

Hotărâre Redactată. D.G., Tehnored. A.P., 2 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

